

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16CoCsp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319206160
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1319206160.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Romana Majerského a JUDr. Ivany Štíftovej, v sporovej veci žalobcu: J. X., B.. XX.XX.XXXX, Č.. L. X, X., zastúpeného LEGART s. r. o., Hrachová 16B, Bratislava, IČO: 47 252 332, proti žalovanej: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 23Csp/29/2019-44, zo dňa 29.11.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou súdu 6.11.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 15.12.2004, Z. W. Ú. Č.. XXXXXXXXXSU, vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, ako: a) X. Č.. XX, X. L., P.: Č.. L. X, B. U. P. J. U. U. Č. XXX, J. U. X.F. J., L. U. X. J., L. na L. G. „. Č.. XXXXX, J. Z. L. H. B., C. P. XXX T.X, Č.. XXXXX, J. Z. L. H. B., C. P. XXX T.X, Č.. XXXXX, J. Z. L. H. B., C. P. XXX T.X, Č.. XXXXX, druh zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 293 m², (ďalej len „byt“), b) spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 6499/671567 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, c) spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 6499/671567 na pozemkoch parc. registra „C“ č. XXXXX, J. Z. L. H. B. C. P. XXX T.X, Č.. XXXXX, J. Z. L. H. B. C. P. XXX T.X, Č.. XXXXX, J. Z. L. H. B. C. P. XXX T.X, Č.. XXXXX, J. Z. L. H. B. C. P. XXX T.X (ďalej len ako „nehnuteľnosti“).

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého uznesenia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie po oboznámení sa s listinami predloženými žalobcom na osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi stranami sporu dospel k záveru, že v danom prípade nariadenie neodkladného opatrenia v znení, v ktorom sa žalobca domáha voči žalovanej zdržania sa výkonu záložného práva zriadeného Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 15.12.2004 pod číslom zmluvy ZZ1 k Ú. Č.. XXXXXXXXXSU, vo vzťahu k vyššie uvedenej nehnuteľnosti nie je dôvodné, nakoľko žalobca neuviedol a neosvedčil skutočnosti odôvodňujúce záver o povinnosti žalovanej zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti; skonštatoval, že žalobca preukázal, že žalovaná smeruje k výkonu záložného práva k spornej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu a to formou dražby, teda osvedčil, že sa bude konať dobrovoľná dražba, ktorej predmetom bude nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalobcu, na ktorú je zriadené záložné právo v prospech žalovanej, a to na zabezpečenie pohľadávky žalovanej, ktorá vznikla titulom Zmluvy o bezúčelovom spotrebnom úvere č. XXXXXXXXXSU (ďalej aj ako „úverová zmluva“). Žalobca spochybňuje úverovú zmluvu, na

základe ktorej vznikla sporná pohľadávka zabezpečená záložným právom a konkretizuje neprijateľné podmienky, ktoré podľa neho táto zmluva obsahuje.

2.1. Súd prvej inštancie ale argumentoval tým, že Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na to sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dal súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom a právna úprava ukladá povinnosť strpieť výkon dobrovoľnej dražby nielen s takým záložným právom, ktoré vzniklo na základe zmluvy, ale aj s takým, ktoré vzniklo zo zákona. Zdôraznil, že výkonom záložného práva žalovaná sleduje legitímny cieľ uspokojenia svojej pohľadávky z úverovej zmluvy spôsobom dovoleným zákonom a poznamenal, že pri vzniku záložného práva účastníci dobrovoľne na základe zmluvnej voľnosti uzavreli záložnú zmluvu, pre ktorú sa rozhodol žalobca ako vlastník spornej nehnuteľnosti, zabezpečujúcu pohľadávku veriteľa (žalovanej) vyplývajúcu zo Zmluvy o bezúčelovom spotrebnom úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver 1.100.000,- Sk (36.513,31 eura).

2.2. V danom prípade mal teda súd prvej inštancie za nepochybné, že záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovanej vzniklo na zmluvnom základe s tým, že žalobca je povinný strpieť výkon záložného práva s poukazom na § 151m ods. 4 Občianskeho zákonníka. To, že predmetom zálohu je obydlie žalobcu nie je podľa názoru súdu prvej inštancie dôvodom na vyhovieť uloženiu povinnosti záložnému veriteľovi zdržať sa výkonu záložného práva, keďže obydlie spomedzi zálohov Občiansky zákonník nevyučuje. V tejto súvislosti uviedol, že ochranu obydlia nie je možné ponímať absolútne tak, že každá dražba nehnuteľnosti je porušením ústavného práva na ochranu obydlia a pripomenul, že tieto závery nevyplývajú ani z nálezov Ústavného súdu SR ani z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva. Vysvetlil, že neoprávnený zásah do obydlia je zásah, ktorý nemá oporu v zákonnej úprave; nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody, alebo nie je nevyhnutným a je neprimeraným na dosiahnutie legitímneho cieľa (Nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.7.2000, sp. zn. I. ÚS 13/2000). Dobrovoľná dražba však má oporu v zákonnej úprave, sleduje legitímny cieľ, ktorým je splnenie uhradzovacej funkcie záložného práva.

3. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, keď záložný veriteľ postupuje v súlade s § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, ktorý pripúšťa výkon záložného práva predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona aj v prípade, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a v súlade so Zákonom o dobrovoľných dražbách. Poznamenal, že pohľadávka žalovanej voči žalobcovi predstavuje sumu cca 12.000 eur, teda pohľadávka žalovanej voči žalobcovi prevyšuje 2.000 eur ako hranicu vymedzenú v § 3 ods. 6 Zákona o dobrovoľných dražbách pre nemožnosť dražiť nehnuteľné veci.

4. Z obsahu súdneho spisu mal súd prvej inštancie za zrejmé, že žalobca sa žalobou vo veci samej mieni domáhať jednak súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok úverovej zmluvy č. XXXXXXXXSU zo dňa 20.12.2004, uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, ktoré v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj jasne špecifikoval a jednak súdnej kontroly postupu žalovanej pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru; v nadväznosti na uvedené argumentoval, že ak by žalovaná v rámci dobrovoľnej dražby uplatnila plnenia majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, prieskumu ich oprávnenosti sa môže žalobca domáhať žalobou na určenie neplatnosti dražby, pretože pokiaľ záložný veriteľ vo vyhlásení podľa § 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách uplatní aj pohľadávku, ktorá má prípadne základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, dochádza k porušeniu tohto ustanovenia, pretože záložný veriteľ uplatní pohľadávku, ktorá neexistuje, čo spôsobuje porušenie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách zakotvujúce možnosť domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 tohto zákona, pretože týmto neprípustným spôsobom dochádza k porušeniu práv dlžníka (resp. záložcu), od ktorého veriteľ prostredníctvom dobrovoľnej dražby vymáha aj nároky bez právneho základu.

4.1. Dospel k záveru, že ochrana žalobcu ako záložcu je preto zabezpečená osobitným právom na podanie žaloby na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách.

5. Záverom skonštatoval, že v prípade Zmluvy o bezúčelovom spotrebnom úvere zo dňa 20.12.2004 síce ide o spotrebiteľskú zmluvu, pretože bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ale vzhľadom na zabezpečenie úveru záložným právom k nehnuteľnostiam nejde o spotrebiteľský úver (§ 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z.). Na uvedenom základe, keďže v danej veci neexistuje skutkový ani právny dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 330 ods. 1, ods. 2 C.s.p. ako nedôvodný zamietol; o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., ale nakoľko žalovanej žiadne trovy v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nevznikli ani mu žiadne trovy konania zo spisu nevyplyvajú, súd prvej inštancie mu nárok na náhradu trov konania v konečnom dôsledku nepriznal.

6. Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť. Úvodom zrekapituloval svoje dôvody dočasnej úpravy pomerov do skončenia konania vo veci samej, v ktorom sa žalobca bude domáhať súdnej kontroly neprijateľných podmienok Úverovej zmluvy a postupu pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru; mal za to, že nenastala splatnosť úveru, a teda nie je daný ani dôvod na výkon záložného práva. Bol názoru, že zo strany žalovanej došlo k neoprávnenému zosplatneniu úveru a že nie je daný zákonný dôvod výkonu záložného práva, nakoľko úverová zmluva naďalej trvá. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka nesprávnej právnej argumentácie súdu prvej inštancie, ktorý ho odkázal na ochranu svojich práv až po vykonaní dražby, a to podaním žaloby o určenie neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách napriek tomu, že hodnoverne osvedčil svoj návrh a nevyhnutnosť dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu. Ak by mal čakať až do vykonania dražby, de facto to vyznieva, akoby malo najskôr dôjsť k jeho poškodeniu, resp. k neodvratiteľnej ujme, aby sa mohol brániť. Takýto postup žalobca nepovažoval za zákonný a ani za hospodárny. Dôvodil, že prečo by mal čakať na ochranu svojich práv až po vykonaní dražby, keď je možnosť poskytnúť mu ochranu už pred začatím výkonu záložného práva. Ním zvolený postup predchádza vzniku ďalších súdnych konaní a vzniku nákladov v súvislosti s vykonaním dražby. Zastával názor, že neexistuje jediný racionálny dôvod, prečo by mal žalobca čakať s ochranou svojich práv a právom chránených záujmov až do vykonania dražby na základe záložného práva, na ktorého vykonanie nebol daný dôvod. Skutočnosť, že je odkázaný na riešenie následku až po poškodení jeho práv a odmieta sa mu poskytnúť ochrana skôr ako k porušeniu jeho práv dôjde, považoval za konanie v rozpore s jeho právom na súdnu ochranu.

7. Žalobca v odvolaní rozvinul úvahu, že ak by bol úspešný v konaní o určenie neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách s argumentáciou, ktorú prezentuje už teraz, je nelogické, aby mu súdna ochrana bola odopieraná, ak sa ochrany domáha už v čase keď hrozí poškodenie jeho práv a právom chránených záujmov. V tomto kontexte poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, zo dňa 3.7.2018, sp. zn. 16Co/163/2018, ktorý rozhodoval vo veci nariadenia neodkladného opatrenia v obdobnom prípade; aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.2.2019, sp. zn. 1 Cdo 134/2018. Mal za zrejmé, že neodkladné opatrenie slúži k dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je na mieste použiť ho tam, kde existuje naliehavá potreba neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu; v danom prípade je daná naliehavosť neodkladnej úpravy vzťahov, lebo v opačnom prípade dôjde k vykonaniu záložného práva dražbou, čím sa zasiahne závažným spôsobom do jeho práv. Zároveň pripomenul, že ak bude dražba vykonaná na základe záložného práva, na ktorého vykonanie nebol daný dôvod, dôjde k poškodeniu aj žalovanej, ktorá vynaloží peňažné prostriedky na realizáciu dražby, ako aj k poškodeniu prípadného úspešného účastníka dražby, ktorej výsledok by bol napadnutý žalobcom.

8. Žalobcom navrhované neodkladné opatrenie sleduje potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, ktorou by sa predišlo konkrétnej hroziacej ujme; mal za nesporné, že účelom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zachovanie existujúceho faktického a právneho stavu vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti. Tento účel vyplýva z jeho dôvodnej a oprávnenej obavy, aby eventuálnou realizáciou záložného práva žalovanej nedošlo k zhoršeniu jeho faktického a právneho postavenia, prípadne, aby nedošlo k nezvratiteľnému následku alebo k stavu, ktorý by bol zvrátiteľný

len s neprimeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými ťažkosťami. Potrebu dočasnej úpravy vzťahov v súlade s návrhom videl v nutnosti zamedzenia takým úkonom žalovanej, v dôsledku ktorých by ani prípadný úspech požiadavky uplatnenej návrhom vo veci samej nemohol v konečnom dôsledku znamenať ochranu právom chránených záujmov žalobcu. Trval na tom, že ak nedôjde k dočasnej úprave vzťahov v požadovanom rozsahu, žalovaná by mohla vykonať záložné právo, čím by mohlo dôjsť k zmene vlastníka nehnuteľnosti. Následne úspech žalobcu v konaní by v konečnom dôsledku nemal žiaden reálny význam. Za účelom uspokojenia svojich nárokov by sa žalobca musel ochrany svojich práv domáhať žalobou o určenie neplatnosti dražby, ako aj uplatnením nároku na náhradu škody, ktorá by mu vykonaním dražby vznikla. Zhrnul, že cieľom spravodlivého usporiadania vzťahov by však nemalo byť vytváranie priestoru pre ďalšie súdne konania, ale práve naopak ich zamedzovanie. Podľa žalobcu nariadením neodkladného opatrenia by bola zabezpečená dočasná ochrana jeho práv a nedochádzalo by k vzniku zbytočnej ďalšej škody; naopak nenariadením neodkladného opatrenia by sa neprimerane zasiahlo do jeho vlastníckeho práva a jednoznačne by bol ohrozený samotný výkon rozhodnutia vo veci samej. A v prípade ak by nedošlo k nariadeniu neodkladného opatrenia, mohlo by dôjsť k predaju nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu na dražbe za cenu výrazne nižšiu ako je jeho trhová hodnota, čím by došlo k poškodeniu žalobcu. Vzhľadom na jednoznačne hroziacu ujmu vykonania záložného práva predajom nehnuteľnosti na dražbe mal za to, že dočasné usporiadanie vzájomných vzťahov do vydania rozhodnutia vo veci samej je nevyhnutné. Záverom poukázal na to, že v zmysle jestvujúcej judikatúry slovenských súdov neprináleží súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia posudzovať do akej miery môže byť žalobca v konaní vo veci samej úspešný. Cieľom žalobcu je, aby do vyriešenia sporu vo veci samej nebolo zo strany žalovanej realizované záložné právo; ak by takáto okolnosť nastala, došlo by k výraznému zhoršeniu jeho právneho (ale i faktického) postavenia v konaní vo veci samej, prípadne k ohrozeniu realizácie eventuálneho súdneho rozhodnutia (v prípade, ak by bol v konaní vo veci samej úspešný), ako aj k vzniku ďalších súdnych sporov. Vzhľadom na uvedené uzavrel, že v danej veci existuje skutkový i právny dôvod na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

9. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Uviedla, že ak aj strana osvedčí existenciu nároku, ako aj skutočnosti odôvodňujúce potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, je nutné, aby boli splnené aj ostatné predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia: neodkladným opatrením možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa strana domáha (princíp efektívnosti); právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom alebo nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality); navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav. Zastávala názor, že princíp proporcionality vyžaduje, aby strana ktorej má byť neodkladným opatrením uložená povinnosť alebo obmedzenie, ním nebola obmedzená spôsobom neprimeraným povahe veci. Sporová strana, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje preto môže byť obmedzená iba do takej miery, aby neodkladné opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jej vlastných oprávnených záujmov. Pri nariadení neodkladného opatrenia musia byť vzaté na zreteľ fakticita javu, proporcionality následku a príčina jeho vzniku. Ďalej je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv strán konania s tým, že neodkladným opatrením nemôže dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán alebo tretích osôb.

9.1. Mala za to, že súd prvej inštancie sa v odseku 20. odôvodnenia napadnutého uznesenia riadne zaoberal existenciou predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s nariadením neodkladného opatrenia spája a skutočnosť, že sa zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ho ešte pred samotným meritorným rozhodnutím mala za nevyhnutné, aby súd dôsledne zvažoval relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva.

9.2. Súhlasne so súdom prvej inštancie konštatovala, že ak by bolo nariadené neodkladné opatrenie, stav by bol v rozpore s princípom efektívnosti, nakoľko žalobcom požadovanú ochranu možno dosiahnuť podaním žaloby v zmysle § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách. Keďže existuje inštitút (žaloba o určenie neplatnosti dražby), ktorý zabezpečí ochranu práv a právom chránených záujmov žalobcu, pričom do práv iných oprávnených subjektov (v tomto prípade najmä do práva záložného veriteľa - žalovanej zákonným spôsobom speňažiť predmet zálohu) zasiahne menej, než by tomu bolo pri nariadení neodkladného opatrenia, rozhodnutie, ktorým by bolo nariadené neodkladné opatrenie

by bolo v rozpore s princípom proporcionality a efektívnosti (obdobne uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.2.2017, sp. zn. 19Co/27/2017). V tejto súvislosti ozrejmla, že vyššie uvedené výslovne uviedol aj Ústavný súd SR (sp. zn. PL ÚS 23/2014); záložný veriteľ je oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci a vlastníkovi veci potom patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby. K rovnakému záveru, že uskutočneniu dobrovoľnej dražby nebráni súbežne prebiehajúce súdne konanie, v ktorom sa záložný veriteľ voči záložnému dlžníkovi domáha uspokojenia pohľadávky zabezpečenej záložným právom, čo znamená, že záložný veriteľ nemá exekučný titul a pravosť, výška a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva (§ 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách), môže byť sporná, nebráni záložnému veriteľovi realizovať záložné právo v rámci ním navrhovanej dobrovoľnej dražby, dospel aj Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 29.3.2010, sp. zn. 3 Cdo 156/2009. Do pozornosti odvolacieho súdu žalovaná upriamila aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.9.2016, sp. zn. 17Co/393/2016, v zmysle ktorého ak dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia trvalo zabraňujúceho uskutočneniu dobrovoľnej dražby má byť len žalobcom tvrdené právo na obydlie, len táto skutočnosť sama osebe nemohla byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia.

9.3. K obsahu práva na spravodlivý proces žalovaná uviedla, že súd prvej inštancie riadne preskúmal a zistil skutkový stav, aplikoval a interpretoval správnu právnu normu a v neposlednom rade sa zaoberal prostriedkami procesného útoku žalobcu v napadnutom uznesení v dostatočnom rozsahu; riadne sa zaoberal existenciou/neexistenciou predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že žalobcom vymedzený odvolací dôvod nemožno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces, ale z obsahu vyplýva, že žalobca namieta viac-menej nesprávne zistenie skutkového stavu, ktorého správnosť žalovaná podporila okrem iného v čl. I. a II. vyjadrenia.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie navrhovateľa neodkladného opatrenia (žalobcu) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

11. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

14. Podľa § 329 ods. 1, ods. 2 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a zároveň dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

16. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

17. Podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom

zálohu na dražbe podľa osobitného zákona (zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách) alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov (zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný zákon), ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 151m ods. 4 veta prvá Občianskeho zákonníka záložca je povinný strpieť výkon záložného práva a je povinný poskytnúť záložnému veriteľovi súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva.

19. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách navrhovateľ dražby je povinný písomne vyhlásiť, že predmet dražby je možné dražiť. Ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, je povinný písomne vyhlásiť aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona (§ 16 ods. 3).

20. Podľa § 21 ods. 2 veta prvá Zákona o dobrovoľných dražbách v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.

21. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalobcu v odvolaní, s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C.s.p.) hodno uviesť, že ide v celom rozsahu o neôdôvodnú argumentáciu a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia založených na úvahe, že záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovanej vzniklo na zmluvnom základe a žalobca je povinný strpieť výkon záložného práva (§ 151m ods. 4 Občianskeho zákonníka), ktorým žalovaná sleduje legitímny cieľ uspokojenia svojej pohľadávky z úverovej zmluvy spôsobom dovoleným zákonom.

22. Je nepochybné, že právne postavenie žalobcu a žalovanej, ich vzájomné práva a povinnosti (právne vzťahy) upravuje Občiansky zákonník (§ 151a a nasl.) a zákon č. 527/2002 Z.z.

23. Navrhovateľ neodkladného opatrenia (žalobca) a žalovaná uzatvorili Zmluvu o bezúčelovom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou zo dňa 20.12.2004 pod číslom zmluvy XXX XXXX XX U. a na zabezpečenie splatenia úveru žalobca a žalovaná uzatvorili Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 15.12.2004 pod číslom zmluvy Z. W. Ú. Č.. XXXXXXXXXXXSU (ďalej len ako „Záložná zmluva“). Predmetom záložného práva sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území B. T. zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava.

24. Úvodom hodno zdôrazniť, že žalovaná pristúpila k výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách; výkonom záložného práva sleduje legitímny cieľ uspokojenia svojej pohľadávky z úverovej zmluvy spôsobom dovoleným zákonom. Ústavný súd SR v uznesení zo dňa 24.9.2014, sp. zn. PL. ÚS 23/2014, v ktorom posudzoval súlad § 7 ods. 2 zákona č.527/2002 Z.z. s čl. 1 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 až 4 Ústavy SR a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uviedol, že podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu. Vlastník veci môže poveriť inú osobu, aby dala pokyn na vydraženie veci, pričom Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, ktorý pritom vystupuje ako zástupca záložcu. Dobrovoľná dražba sa potom odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dal súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom a právna úprava ukladá povinnosť strpieť výkon dobrovoľnej dražby nielen s takým záložným právom, ktoré vzniklo na základe zmluvy, ale aj s takým, ktoré vzniklo zo zákona. Záložný veriteľ (vychádzajúc z právneho názoru Ústavného súdu SR) je oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci. Vlastníkovi veci teda patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Obydlie občana spomedzi zálohov Občiansky zákonník nevylučuje. V prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy (v prejednávanej veci sa platnosť záložnej zmluvy nespochybňuje) alebo boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, zákon o dobrovoľných dražbách umožňuje v zmysle § 21 ods. 2 podať osobou, ktorá tvrdí, že

tým bola dotknutá na svojich právach, návrh na určenie neplatnosti dražby. V danej veci záložný veriteľ (žalovaná) postupuje v súlade s Občianskym zákonníkom, ktorý v § 53 ods. 10 pripúšťa výkon záložného práva predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona aj v prípade, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách. Záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovanej vzniklo na zmluvnom základe a povinnosť žalobcu ako záložcu strpieť výkon záložného práva je zakotvená v § 151m ods. 4 veta prvá Občianskeho zákonníka.

25. Žalobca navrhovaným neodkladným opatrením žiadal dočasnú úpravu pomerov strán sporu do ukončenia konania vo veci samej, v ktorom sa mieni domáhať súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok úverovej zmluvy a postupu žalovanej pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru; nariadenie neodkladného opatrenia na uloženie povinnosti žalovanej zdržať sa výkonu záložného práva je v tomto prípade viazané na žalobcom tvrdený nezákonný postup pri predčasnom zosplatnení úveru a existenciu neprijateľných podmienok v úverovej zmluve, ktorými osvedčoval dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 C.s.p.).

25.1. Dôvodil jednak tým, že zo strany žalovanej došlo k neoprávnenému zosplatneniu úveru a nie je daný zákonný dôvod na výkon záložného práva, nakoľko úverová zmluva riadne naďalej trvá. Podľa tvrdení žalobcu nikdy nedošlo z jeho strany k neomeškaniu s platením úveru tak, aby žalovaná mala právo úver zosplatniť a požadovať uspokojenie dlhu výkonom záložného práva. Z uvedeného vyvodil, že úver žalovanej nie je splatný a nie je splnená základná podmienka na výkon záložného práva v zmysle § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to aby bola pohľadávka zabezpečená záložným právom splatná (nebola splnená riadne a včas). Žalobca sa nikdy nedostal do omeškania s úhradou splátok po dobu troch mesiacov a nebol ani nikdy riadne upozornený na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

26. K tvrdenému neoprávnenému zosplatneniu úveru odvolací súd uvádza, že na splatnosť úveru je nutné aplikovať § 53 ods. 9 Občianskeho zákona (ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva).

26.1. Odvolací súd neuznal opodstatnenosť námietok žalobcu, že sa nikdy nedostal do omeškania s úhradou splátok po dobu troch mesiacov a nebol ani nikdy riadne upozornený na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu žalobcu (§ 329 ods. 1 veta druhá C.s.p.) v prílohe predložila listiny: „Posledná výzva pred zosplatnením zo dňa 19.12.2018“ a „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný a oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 8.3.2019“ s doručenkami, ktorými kvalifikovane preukázala, že hoci žalobca zásielky osobne neprebral, mal objektívnu možnosť sa s nimi oboznámiť tým, že sa prejav vôle žalovanej dostal do sféry jeho dispozície. Z obsahu nedoručených zásielok vyplýva, že tak Posledná výzva pred zosplatnením ako aj Vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru boli žalobcovi riadne doručované a uložené na pošte. Žalobcovi tak bola daná objektívna (reálna) možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si obidve uložené zásielky. Tento záver napokon potvrdzujú aj samotné zmluvné dojednania v čl. VIII ods. 2 úverovej zmluvy, podľa ktorých ak písomnosť nebola doručená z dôvodu, že adresát nebol zastihnutý, uloží sa písomnosť na pošte. Ak písomnosť nebola vyzdvihnutá v odbernej lehote, považuje sa posledný deň odbernej lehoty za deň jej doručenia i keď sa adresát o uložení písomnosti nedozvedel. Nemožno obísť ani skutočnosť, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy uviedol adresu trvalého pobytu, ktorá bola súčasne považovaná za adresu na doručovanie.

26.2. Záložný veriteľ ako navrhovateľ dražby musí v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. v zmluve o vykonaní dražby uviesť dôvod konania dražby, a okrem vyhlásenia, že predmet dražby je možné dražiť, musí vyhlásiť aj špecifikáciu pohľadávky, ktorá je dôvodom výkonu dobrovoľnej dražby, a to v rozsahu: pravosť, výška a splatnosť (§ 16 ods. 3). Ak teda dražbu navrhuje záložný veriteľ, je povinný vyhlásiť, že jeho nesplnená pohľadávka, na základe ktorej si uplatňuje výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby, je pravá, splatná a v uvedenej výške.

26.3. Pokiaľ záložný veriteľ (žalovaná) vo vyhlásení podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. uplatní pohľadávku, ktorá ako tvrdí žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ešte nie je

splatná, čím sa de iure popiera zákonný dôvod na výkon záložného práva, dochádza k porušeniu tohto ustanovenia, nakoľko záložný veriteľ uplatní pohľadávku, ktorá nebola zosplatnená; uvedené spôsobuje porušenie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách umožňujúce domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2. V názorovej zhode so žalovanou odvolací súd dodáva, že ak by došlo k nariadeniu nariadeného opatrenia, dosiahnutý stav by bol v rozpore s princípom efektívnosti, keďže existuje inštitút (žaloba o určenie neplatnosti dražby), ktorý zabezpečí ochranu práv a právom chránených záujmov žalobcu. Súčasne možno konštatovať, že keďže vlastnícke právo tak fyzickej ako aj právnickej osoby podľa čl. 20 Ústavy SR požíva rovnakú ochranu a žalobca neosvedčil potrebu chrániť vlastnícke právo k svojim „nehnuteľnostiam“, ktoré boli predmetom záložnej zmluvy vo väčšom rozsahu než právo žalovanej na vrátenie poskytnutého úveru, rozhodnutie, ktorým by bolo nariadené neodkladné opatrenie by bolo v rozpore aj s princípom proporcionality.

26.4. Je síce pravda, ako tvrdí žalobca v podanom odvolaní, že v takom prípade musí najskôr prebehnúť dražba a teda (v prípade vydraženia predmetu dražby) dôjde k formálnej zmene vlastníctva jeho bytu, avšak zákon č. 527/2002 Z.z. má inštitúty, ktorých účelom je práve ochrana pôvodného vlastníka pre prípad neplatnosti dražby (§ 21 ods. 2, ods. 5) a právo na bývanie je chránené aj tým, že vystaňovanie (aj po zmene vlastníctva bytu príklepom na dražbe) je možné len so súhlasom súdu. Samotným vyhlásením dražby, ba dokonca ani samotnou dražbou, ako aj jej prípadným následkom nie je dotknuté právo žalobcu na obydlie, lebo prípadný nový vlastník priamo, či bezprostredne nemôže ohroziť vyššie spomenuté právo, pretože jediným legálnym spôsobom „donútiť“ žalobcu opustiť obydlie je žaloba o vypratanie nehnuteľnosti.

26.5. Z uvedeného dôvodu je argumentácia žalobcu o neodvratiteľnej ujme a odkázanosti na riešenie následku až po poškodení jeho práv nepresná a nenáležitá; pri nariadení neodkladného opatrenia musí mať súd na zreteľ tiež princíp proporcionality, teda že neodkladným opatrením nesmie dôjsť k zásahu do práv dotknutých osôb nad nevyhnutnú mieru. Žalobcom uvádzané skutočnosti možno cez § 7 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách namietat aj v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby iniciovanom podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách bez toho, aby bolo obydlie žalobcu ohrozené a bez toho, aby bola žalovaná dotknutá na svojich majetkových právach. Ak by mal žalobca úspech v konaní o neplatnosť dražby podľa § 21 Zákona o dobrovoľných dražbách, bola by výsledkom úprava pomerov k času pred konaním dražby. So zreteľom na uvedené preto neobstojí námietka žalobcu, že nenariadením neodkladného opatrenia mu je odopreté právo na súdnu ochranu, resp. že tým dochádza k akceptovaniu stavu, ktorý je v rozpore s právom na súdnu ochranu. Tieto úvahy žalobcu narušujú ústavný princíp právnej istoty, nakoľko dobrovoľná dražba je riadny a zákonný spôsob uspokojenia veriteľa.

27. Žalobca mal takisto za to, že úverová zmluva obsahuje viaceré neprijateľné podmienky: rozhodcovskú doložku (čl. VIII ods. 6 úverovej zmluvy), ktorá nebola so spotrebiteľom osobitne vyjednaná, paušálne stanovené poplatky za upomienky a skryté prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa spotrebiteľa so sadzovníkom poplatkov, poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za vedenie úverového účtu a správu úveru.

27.1. Pokiaľ ide o namietané neprijateľné podmienky, súd prvej inštancie dal v odôvodnení svojho rozhodnutia jasnú a presvedčivú argumentáciu o tom, že ak by žalovaná v rámci dobrovoľnej dražby uplatnila plnenia majúce svoj základ v niektorých zo žalobcom označených neprijateľných zmluvných podmienok, prieskumu ich oprávnenosti sa môže žalobca opätovne domáhať žalobou na určenie neplatnosti dražby (§ 21 ods. 2). Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne vyložil, že ak záložný veriteľ (žalovaná) vo vyhlásení podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. uplatní pohľadávku, ktorej základ bude spočívať v neprijateľnej zmluvnej podmienke, dochádza k porušeniu tohto ustanovenia, pretože záložný veriteľ uplatní pohľadávku, ktorá neexistuje, čo spôsobuje porušenie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách zakotvujúce možnosť domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 cit. zákona, pretože týmto nepripustným spôsobom dochádza k porušeniu práv dlžníka (resp. záložcu), od ktorého veriteľ prostredníctvom dobrovoľnej dražby vymáha aj nároky bez právneho základu.

27.2. Odvolací súd k tomu dodáva, že žalobca neobjasnil skutočnosť, akým spôsobom žalobcom označené neprijateľné klauzuly participovali na spustení procesu výkonu záložného práva; netvrdil ani nepreukazoval, že by sa v danej veci záložné právo vykonávalo za využitia týchto ustanovení

zmluvy; súvis jednotlivých článkov úverovej zmluvy so samotným výkonom záložného práva je tak ťažko zrozumiteľný.

27.3. K ďalšej argumentácii žalobcu týkajúcej sa neprijateľných podmienok uvedených v úverovej zmluve a obavy, že pri prípadnej realizácii výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou bez súdnej kontroly by mohol vymôcť aj plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok (poplatky za upomienku, poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za vedenie účtu, atď.) odvolací súd poznamenáva, že samotný zákon síce takéto poplatky (ak sa tvrdenie preukáže) definuje za neprijateľné (53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) a v tejto časti by bola úverová zmluva neplatná; súčasne však platí, že takúto neplatnosť nemožno vzťahovať na celú zmluvu a preto je podľa názoru odvolacieho súdu nenáležité, aby sa takouto minoritnou neplatnosťou osvedčovalo splnenie predpokladov neodkladného opatrenia na zákaz výkonu záložného práva, keď ohrozenie neoprávneného vymoženia „minoritných poplatkov“ je v hrubom nepomere so zabezpečenou pohľadávkou žalovanej.

28. Odvolací súd tiež nepovažuje za správny názor žalobcu, že výkon záložného práva je konaním v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu výrazného nepomeru medzi splatnou pohľadávkou vo výške 12.219,69 eura a hodnotou založenej nehnuteľnosti vo výške cca. 160.000 eur; a v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 3 ods. 6 Zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý priamo reguluje korektív dobrých mravov tým, že dražiť nemožno nehnuteľné veci, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečenej záložným právom ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva neprevyšuje 2.000 eur. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Sám žalobca v návrhu uvádza, že jeho dlh voči žalovanej predstavuje minimálne 12.219,69 eura, teda pohľadávka žalovanej voči žalobcovi niekoľkonásobne prevyšuje sumu 2.000 eur ako hranicu vymedzenú v § 3 ods. 6 Zákona o dobrovoľných dražbách pre nemožnosť dražiť nehnuteľné veci.

29. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dôvodil aj tým, že realizáciou záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo strany žalovanej reálne hrozí žalobcovi neprímeraný zásah do práva na obydlie a práva na súkromný a rodinný život; k otázke ochrany obydlia žalobcu odvolací súd uvádza, že do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlia. Ústava SR v čl. 19 ods. 2 však nezaručuje ochranu súkromného a rodinného života pred akýmkoľvek zasahovaním. Zaručuje ochranu len pred takým zasahovaním, ktoré je neoprávnené. V súlade s účelom práva na súkromie môžu orgány verejnej moci, fyzické aj právnické osoby zasahovať do súkromného života iných vtedy, ak ich zasahovanie možno hodnotiť ako oprávnené. Článok 21 ods. 3 prvá veta Ústavy SR dovoľuje zákonom zásahy do nedotknuteľnosti obydlia „iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“ v záujme naplnenia cieľov, ktoré tento odsek taxatívne vymenúva, t.j. na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Obidva články ústavy majú síce inú štruktúru a formuláciu podmienok, ale v prístupe k ich výkladu a uplatňovaniu v konkrétnej veci nemôže byť podstatný rozdiel. Pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje ustanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie ustanoveného cieľa (I. ÚS 13/00). Žalobca neosvedčil ani netvrdil existenciu takého protiprávneho konania žalovanej, ktoré by malo smerovať k jeho násilnému vystaňovaniu z bytu (neoprávnenému zásahu do obydlia), čím neosvedčil ani neoprávnený zásah do práva na ochranu obydlia. Len samotná realizácia dobrovoľnej dražby, pri ktorej dochádza k zmene vlastníka, nie je zásahom do práva na ochranu obydlia, ani do práva na ochranu súkromia, pretože predstavuje zákonom dovolený spôsob výkonu záložného práva; takýmto zásahom by bolo až nedovolené (svojpomocné) vystaňovanie.

30. Podľa názoru odvolacieho súdu tak žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, nakoľko záložný veriteľ postupuje v súlade s § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, ktorý pripúšťa výkon záložného práva predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona aj v prípade, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách; zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnutie bezodkladnej úpravy pomerov strán v iba prípade, že táto úprava je nevyhnutná z dôvodu reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, ktorú žalobca neosvedčil.

31. S ohľadom na podrobnú právnu argumentáciu v ods. 26 až 29 tohto odôvodnenia možno súčasne uzavrieť, že žalobca hodnoverne neosvedčil ani dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 C.s.p.).

32. Na uvedenom základe odvolací súd po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 ods. 1 a nasl. C.s.p. a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. potvrdil.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).